

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Притула Олег Григорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки:

1) на відповідність статті 6, частинам першій, другій статті 8, статті 19, статтям 21, 22, 23, частинам першій, другій статті 24, частині другій статті 38, частинам першій, другій, шостій статті 43, статтям 106, 116 Конституції України (конституційність) статті 1 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (далі – Закон № 794) у редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань“ від 3 грудня 2019 року № 305–IX (далі – Закон № 305) „в частині зміни статусу Державного бюро розслідувань“;

2) на відповідність частинам другій, третій, четвертій статті 5, статті 6, частинам першій, другій статті 8, статтям 19, 23, частинам першій, другій статті 102, статтям 106, 113, 116, частині третій статті 117 Конституції України (конституційність) статті 1 Закону № 794 „в частині наявності обов'язку в Державного бюро розслідувань здійснювати державну реєстрацію нормативно-правових актів ДБР“;

3) на відповідність статті 6, частинам першій, другій статті 8, статті 19, частинам першій, другій статті 102, статті 106 Конституції України (конституційність) абзац другий частини першої статті 9 Закону № 794 „в частині наявності повноважень у Президента України визначати організаційну структуру Державного бюро розслідувань“;

4) на відповідність статті 6, частинам першій, другій статті 8, статті 19, статтям 21, 22, 23, частинам першій, другій статті 24, частині другій статті 38, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) пунктів 2, 5 частини третьої статті 13 Закону № 794 „в частині наявності у директора територіального управління ДБР статусу керівника державної служби“;

5) на відповідність частинам першій, другій статті 8, статті 19, частині другій статті 24, частині другій статті 38, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII у редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (далі – Закон № 889) „в частині пропонування державному службовцю керівником державної служби вакантної посади“.

Автор клопотання вважає, що оспорюваними приписами Закону № 794 порушено його конституційні права, встановлені статтями 6, 19, 43 Конституції України „через вихід Президентом України за межі своїх вичерпних Конституційних повноважень, передбачених статтею 106“. Також, на його думку, оспорювані приписи Закону № 889 порушують права на рівний доступ до державної служби (стаття 38 Конституції України), на „приватне“ життя (стаття 32 Конституції України); не відповідають принципу верховенства права, встановленому частиною першою статті 8 Конституції України.